

بیت العدل اعظم

بیت العدل اعظم که حضرت بهاءالله آنرا بعنوان قوه تشریعیه امر بهائی معین فرموده در سال ۱۹۶۳ تشکیل شد. این هیأت مرکب از نه نفر است که هر پنج سال یکبار از طرف جمیع اعضاء محافل ملی بهائیان جهان انتخاب میشود.

مقر بیت العدل اعظم، حیفا، اسرائیل

مقر بیت العدل اعظم، حیفا، اسرائیل

بیت العدل اعظم بتمشیت امور روحانی و اداری جامعه بین‌المللی بهائی میپردازد و نیز بعنوان امناء اماکن مقدسه و سایر املاک در اراضی مقدسه مأمور حفظ آنهاست. حضرت بهاءالله به بیت العدل اعظم اختیار داده است که در مواردی که کتب و آثار مقدسه بهائی ذکرشان را ننموده قوانینی تشریع نماید و این هیأت است که جامعه بهائی را در جهانی که پیوسته در تغییر است رهبری و راهنمایی میکند.

حضرت بهاءالله میفرماید: "اصل آنچه را که برای ذکر نمودیم عدل و انصاف است."^۱ و فرموده است که وسیله اصلی برای تحوّل جامعه و نیّت صلح پایدار ایجاد عدل در جمیع شئون حیات است و «مقصود از آن (عدل) ظهور اتحاد است بین عباد.»^۲ آنچه سبب امتیاز جامعه بهائی میگردد آنست که بهائیان معتقدند که اتحاد جهان عملی و ممکن است و در راه این عقیده با اخلاص و رغبت جهد و کوشش مینمایند. بهائیان در سراسر جهان میکوشند جامعه‌هایی بر اساس همکاری و عدالت بسازند و در این راه از پشتیبانی نظام تشکیلاتی که حضرت بهاءالله بنفسه تأسیس فرموده برخوردارند.

حضرت بهاءالله تعلیم داده است که از مظاهر عملی نیروی دینی در عصر جدید آن است که عموم مردمان با هم با مشورت تصمیم بگیرند و با هم عمل کنند و تصمیم و عملشان بر اساس اصول روحانی باشد و فرموده برای آنکه مطمئن باشیم که نیروی دین وسیله اجراء عدالت گردد و حکومت خادم نیازمندیهای حقیقی عالم انسانی شود باید مقامی که اختیار تصمیم‌گیری دارد در دست هیأت‌های رسمی باشد نه در دست افراد. «در جمیع امور مشورت لازم.»^۳ «بلوغ و ظهور خرد به مشورت ظاهر.»^۴ باین ترتیب ملاحظه میکنیم که هر چند حضرت بهاءالله مانند تمام مظاهر ظهور قبل به بسط و اعلان حقائق روحانی پرداخت و اگر چه با ظهورش در عالم انسانی روحی جدید بدمید ولی علاوه بر اینها حضرت بهاءالله احکام و دستگاه سازمان و تشکیلاتی را ایجاد فرموده تا تحقق عدالت را در جمیع شئون انسانی تضمین نماید.

بهائیان معتقدند که "نظم اداری" که حضرت بهاءالله خلق فرموده و جانشینانش، حضرت عبدالبهاء و حضرت شوقی افندی، آنرا بنا نمودند طرحی را بر اساس تصمیم‌گیری توسط هیأت‌های عمومی و فعل و انفعالات اجتماعی عرضه میکند که استعدادهای معنوی و خلاق نهفته در ذات انسان را پرورش دهد و ظاهر سازد. آن طرح نمونه و الگویی بنیانی است که برای حیات جامعه در سطح جهانی لازم است و شامل تنوع و حافظ منافع متقابل است و مبنی بر شفقت و حسن اخلاق و رفتار است. از اعظم جنبه‌های نظام اداری بهائی آنست که توازنی را بین حفظ آزادی فردی و ترویج خیر عمومی نگه میدارد. حضرت ولی‌امرالله چنین مرقوم فرمود:

این نظم اداری اساساً با آنچه انبیای سلف وضع فرموده‌اند متفاوت است زیرا حضرت بهاءالله به نفسه اصولش را بیان و تأسیساتش را استوار و مبین کلمه‌اش را معین فرموده‌اند و به هیئتی که مأمور تکمیل و تنفیذ احکام شرعی‌اش بوده اختیارات لازم عنایت کرده‌اند.^۵

نظم اداری بهائی بر اصول انتخابی و مشورتی بی‌نظیری استوار گشته و متشکل محافل شوری است که آزادانه از طرف ملت در سطح محلی و ملی و بین‌المللی انتخاب شده‌اند. چنین سازمانی مستلزم تصمیم‌گیری در پائین‌ترین سطوح است یعنی مجال بی‌نظیری را بنحوی فراهم می‌آورد که عامه مردم عادی در امور حاکم بر خویش شرکت نمایند و در عین حال اختیارات همکاری‌هایی را تدارک می‌بینند که مساعی عموم را در سطح جهانی هم‌آهنگ نماید. حضرت بهاءالله این هیأت‌های حاکمه را بیت العدل نامیده‌اند. امروز بیت العدل اعظم فعالیت‌های جامعه جهانی بهائی را هدایت میکند. حضرت بهاءالله بیت العدل اعظم را بعنوان اعظم هیأت قانونگذاری نظم اداری بهائی مقرر فرموده است. اعضایش بفرموده حضرت بهاءالله "امناي الهی بین بندگان" هستند.^۶ بیت العدل اعظم در اساسنامه خویش مرقوم داشته‌اند که "منشأ بیت العدل اعظم و سلطه و اختیار وظائف و دائره اقداماتش کل منبعث از آیات منزله حضرت بهاءالله است. این آیات باهرات با تبیینات و توضیحات مرکز میثاق و ولی امرالله که بعد از حضرت عبدالبهاء یگانه مبین منصوص بیانات مقدسه‌اند کل مجموعاً مرجع واجب الاطاعه و اسس اساس بیت العدل اعظم محسوب." ^۷

طبق بیانات حضرت بهاءالله و حضرت عبدالبهاء قوانینی که بیت العدل اعظم تشریع میکند همان اختیار و صلاحیت آثار مقدسه بهائی را دارد و تفاوتش در این است که بیت العدل اعظم مختار است که چون مقتضیات زمان ایجاب نماید آنچه را خود تشریع نموده تعدیل یا لغو نماید. ولیکن قوانینی که در آثار مقدسه آمده است قابل تغییر نیست. حضرت عبدالبهاء میفرماید هر امری که در آثار مقدسه نباشد «راجع بیت عدل عمومی. بیت عدل آنچه بالاتفاق و یا باکثريت آراء تحقق یابد همان حق و مرادالله است.»^۸

اداره امور بهائی در سطح محلی و ملی در حال حاضر با "محافل روحانی" محلی و ملی است. این مؤسسات انتخابی بر همان منوال و اصول مشورتی بکار می‌پردازند که معمول بیت العدل اعظم است و این محافل روحانی بالمآل به بیت العدل اعظم تبدیل می‌گردند. بهائیان معتقدند که بیت العدل‌های محلی و ملی ضامن رفاه مردم‌اند اما تنها تصمیمات بیت العدل اعظم ملهم و قاطعانه مطاع است. حضرت بهاءالله فرموده است که چنین موهبتی را به بیت العدل اعظم پروردگار تواند عطا فرموده و قانونگذاری آن هیأت را مصون از خطا شمرده است: «آنچه از حدودات در کتاب بر حسب ظاهر نازل نشده باید امنای بیت عدل مشورت نمایند آنچه را پسندیدند مجری دارند. آنه یلهمهم ما یشاء و هو المدبّر العلیم.»^۹ حضرت بهاءالله فرموده است بدلیل آنکه «هر روز را امری و هر حین را حکمی مقتضی لذا امور بوزرای بیت عدل راجع تا آنچه را مصلحت وقت دانند معمول دارند... ایشان ملهمند بالهامات غیبی الهی.»^{۱۰}

باین ترتیب بیت العدل اعظم را حضرت بهاءالله واسطه هدایت الهی قرار فرموده و نباید آنرا فقط هیأت بین‌المللی اداری بهائی انگاشت. حضرت عبدالبهاء نیز تأیید فرموده که بیت العدل اعظم «تحت حمایت و عصمت حق» است.^{۱۱} اما باید دانست که این مواهب مختص هیأت بیت العدل است نه افراد اعضاء مرکبه آن.

تشکیل بیت العدل اعظم فصل جدیدی در تاریخ امر بهائی آغاز کرد. هدایت مطاع الهی اول بواسطه مظهر ظهور (حضرت بهاءالله) و سپس بواسطه مرکز میثاق (حضرت عبدالبهاء) و بعد ولی امرالله (حضرت شوقی افندی) به جهانیان واصل میشد اما پس از صعود حضرت ولی امرالله و تأسیس بیت العدل اعظم دیگر هدایت جامعه بهائی از طریق منتسبین مظهر ظهور الهی حاصل نمیشود بلکه هیأتی که افراد بهائیان خود انتخاب نموده‌اند واسطه هدایت‌اند.

رابطه بیت العدل اعظم و ارکانش که محافل محلی و ملی هستند بسیار مسأله مهمی است. بشر امروز بمرحله‌ای رسیده که در آن عقل و ادراک نیروی تازه‌ای یافته است. حضرت بهاءالله بسیار باینکه در اجتماع انسانی تصمیم‌گیری و اداره امور در سطح عامه مردم رایج شود اهمیت می‌نهند از این روی نظم اداری بهائی به محافل ملی و محلی اختیار و قدرت می‌بخشد تا فعل و انفعالات و مشارکت بین مردم مخصوصاً مردمی که در سراسر تاریخ از اداره امور خویش و تصمیم‌گیری محروم بوده‌اند صورت پذیرد و طرحی نو بوجود آید. در نتیجه مسئولیت اجراء اصول روحانی و اجتماعی حضرت بهاءالله اساساً به محافل روحانی ملی و محلی راجع است و این هیأت‌ها هستند که مسئولیت دارند که تحقق اصل تجدید حیات و ایجاد جامعه ای متحد و متفق را که حضرت بهاءالله اعلان فرموده تضمین نمایند. علاوه بر این این مؤسسات اداری بهائی بنا به دستور حضرت بهاءالله باید مواظبت نمایند که جامعه‌های بهائی مروج منافع و مطیع قوانین در محل و کشور خویش باشند. حضرت بهاءالله بتأکید بیان فرموده که همه چیز را بما واگذاشت و فقط «قلوب را از برای خود مقرر داشت.»^{۱۲} اطاعت و وفاداری از حکومت در هر کشوری که بهائیان در آن ساکنند چه در اقلیت یا اکثریت باشند واجب است و در هر کشوری که محفل ملی

تشکیل شده یکی از وظائف مواظبت در اجراء اصل مهم مذکور است از این روی بیت العدل اعظم نیز بلندپایه ترین مقامی است که اطاعت جامعه‌های بهائی را از قوانین و احکام حضرت بهاء‌الله در سراسر عالم تضمین مینماید.

بیت العدل اعظم در سال ۱۹۶۳ تشکیل شد و در آن سال اعضاء محافل ملی در سراسر جهان در محیطی مشحون از آرامش و تعمق و نیایش نه نفر را از میان تمام بهائیان عالم عضویت آن مرجع اعلی انتخاب نمودند و در نزد بهائیان تشکیل بیت العدل اعظم مانند انتصاب حضرت شوقی افندی بولایت امرالله بزرگترین واقعه تاریخی بهائی در عصری است که اهل بها آنرا «عصر تکوین» میخوانند. حتی طرز انتخابات بیت العدل اعظم بسیار فاخر و شایسته آن هیأتی است که حضرت عبدالبهاء آنرا «مصدر کلّ خیر» توصیف فرموده است.^{۱۳} طرز انتخابات بهائی اینست که نمایندگان با رأی سرّی به انتخاب مباشرت نمایند. پروپاگاندا و نامزد کردن انتخاباتی ممنوع است. از این راه حداکثر آزادی ممکن بهر شخصی که انتخاب میکند داده شده. از دسته بندی و قدرت طلبی که از جنبه‌های مشهود انتخابات سیاسی است احتراز میگردد. انتخاب بیت العدل اعظم هر پنج سال یکبار در همان فضای روحانی و از کف نفس صورت میگردد. در آخرین انجمن شور بین‌المللی که در سال ۱۹۹۸ تشکیل شد نمایندگان بیش از ۱۶۰ جامعه ملی در انتخابات بیت العدل اعظم شرکت نمودند.

تشکیل بیت العدل اعظم گذشته از اهمیّت اداریش نماینده امری است که جوهر آئین بهائی یعنی وحدت و یگانگی است. زیرا ایمان به تنهایی هر چند هم که محکم و با حسن نیت باشد قادر نیست که اتحاد یک جامعه دینی را تأمین نماید. تشکیل بیت العدل اعظم بعنوان صاحب اختیار و راهنمای جمیع امور جامعه بهائی معنایش این بود که وحدت دین بهائی مخصوصاً در قرن اوّل پیدایشش محفوظ ماند، چنانکه در تاریخ ادیان دیده شده هر دینی در قرن اوّلش بسیار آسیب‌پذیر است و در آن زمان است که فرقه‌های مختلف در ادیان ریشه دوانده است. بیت العدل اعظم کمی پس از تشکیلش در سال ۱۹۶۳ مرقوم داشت «عهد و میثاق حضرت بهاء‌الله از هم نگسسته و از قدرت عالمگیرش نکاسته است... هدایت الهیه که سبب انعطاف‌پذیری در جمیع امور بشری است همچنان در مجرای تشکیلات و مؤسساتش که آن را حضرت بهاء‌الله خلق و به آن اختیار کامل و هدایت حتمیه عطا، جاری است...»^{۱۴} باین ترتیب در نظر بهائیان وعده محتوم حضرت بهاء‌الله برآورده شده: «خداوند امرش را بر بنیادی ثابت و راسخ بنا نهاد که با تندبادهای عالم و اشارات امم متزلزل نگردد.»^{۱۵}

بیت العدل اعظم که تارک نظم اداری بهائی است میراثی که باو رسیده از راههای گوناگون محافظت مینماید مانند: ترویج «همت در تحسین اخلاق و اتصاف بصفات و کمالات رحمانیه است که ما به الامتياز حیات فردی و اجتماعی بهائی است؛ حفظ آثار و آیات مقدسه از «تصرف و تحریف»؛ دفاع و حمایت از جامعه بهائی و آزادیش از «قیود مقهوریت و مظلومیت»؛ حراست و توسعه مرکز جهانی روحانی و اداری امر بهائی؛ و محافظت «حقوق شخصی و تأمین ابتکار و آزادی افراد.»^{۱۶} بیت العدل اعظم نیز موظف است که امر بهائی را با «مقتضیات زمان» رو بترقی انسانی منطبق سازد و از این روی اختیار وضع قوانینی که در آثار مقدسه بهائی نباشد به او محول گشته است.^{۱۷} تشریع قوانین در امر بهائی در نامه‌ای از طرف بیت العدل اعظم چنین بیان شده است: «در ادوار [ادیان] گذشته تمایل بشر چنان بود که برای هر سؤالی جواب گیرند و در جزئیات امور عقیدتی و عملی مقید به آن تفصیل گردند. اما در دور بهائی از آغاز ظهور حضرت بهاء‌الله چنین بوده است که اصول کلی را بیان نمایند، جزئیات اساسی و لازم را که بر همه اطاعتش لازم است معین سازند. اما قسمت بزرگی از تفصیل را به وجدان افراد مؤمنان واگذارند. در امور اداری و تشکیلاتی نیز کاربر همان منوال است.»^{۱۸}

حضرت بهاء‌الله بیت العدل اعظم را مکلف ساخته که علاوه بر مسئولیتی که در هدایت جامعه بهائی برای توسعه و پیشرفت دارد نیز باید در تأمین رفاه عمومی عالم انسانی نفوذ مثبتی داشته باشد و بترویج صلح پایدار در میان کشورهای جهان پردازد «تا عالم از مصاریف باهظه فارغ و آزاد شود،» و مردم از «محاربه و مجادله» که «اسّ زحمت و مشقت است» رهائی یابند.^{۱۹} و نیز بیت العدل اعظم باید «در تربیت عباد و تعمیر بلاد و حفظ نفوس و صیانت ناموس اشراق نموده ناظر باشند.»^{۲۰} طبق این دستورهای مؤکد حضرت بهاء‌الله، بیت العدل اعظم بتأکید نهضتی را برای ترویج صلح جهانی براه انداخت و اقدامات متنوعی را در موضوعهای حقوق بشر و ترقی زنان و رفاه اجتماعی و اقتصادی برانگیخت. در سال ۱۹۸۵ بیت العدل اعظم در پیامی بعنوان «نوید صلح جهانی» خطاب به «مردم جهان» که به سران جمیع کشورها ارسال شد رؤس مطالبی را که لازمه ضروری تأسیس صلح و رفاه عمومی است مرقوم داشت.

چنانکه حضرت بهاء‌الله پیش بینی فرموده بود، مقرّ بیت العدل اعظم درکوه کرمل در حيفا در جوار مقام اعلی و مزار حضرت بهاء‌الله استقرار یافت.

۱. حضرت بهاء الله، مجموعه‌ای از الواح جمال اقدس ابھي که بعد از کتاب اقدس نازل شده (لانگنهاین: لجنه نشر آثار، ۱۹۸۰)، ص ۹۴.
۲. الواح بعد از اقدس، ص ۳۶.
۳. مجموعه آثار قلم اعلی، ص ۳۰۲.
۴. حضرت بهاء الله، نقل شده در وعده صلح جهانی، ترجمه بیانیه بیت العدل اعظم خطاب باهل عالم، (ویلمت: دارالانشاء محفل روحانی ملی بهائیان ایالات متحده، ۱۹۸۵)، ص ۲۴.
۵. شوقی ربانی، دور بهائی (لانگنهاین: لجنه نشر آثار، نشر سوم، ۱۹۸۸)، ترجمه لجنه ملی ترجمه آثار امری، صص ۷۲-۷۳.
۶. الواح بعد از اقدس، ص ۷۵.
۷. بیت العدل اعظم، ترجمه قانون اساسی بیت العدل اعظم، ص ۳.
۸. حضرت عبدالبهاء، الواح وصایای مبارکه حضرت عبدالبهاء (کراچی: محفل روحانی ملی بهائیان پاکستان، ۱۹۶۰)، ص ۲۱.
۹. الواح بعد از اقدس، ص ۳۷.
۱۰. الواح بعد از اقدس، ص ۱۴.
۱۱. حضرت عبدالبهاء، مفاوضات عبدالبهاء (دهلی نو: محفل روحانی ملی بهائیان هندوستان، ۱۹۸۳)، ص ۱۲۰.
۱۲. الواح بعد از اقدس، ص ۱۳۵.
۱۳. الواح وصایا، ص ۱۵.
۱۴. Wilmette: Bahá'í Publishing) Wellspring of Guidance, Universal House of Justice Trust, 1969), p. 13 (ترجمه)
۱۵. مآخذ اصل بیان عربی: دور بهائی، ص ۲۲.
۱۶. ترجمه قانون اساسی بیت العدل اعظم، صص ۳-۴.
۱۷. حضرت ولی امرالله، نظم جهانی بهائی (دانداس: مؤسسه معارف بهائی، ۱۹۸۹)، ترجمه و اقتباس هوشمند فتح اعظم، ص ۲۶.
۱۸. individual, 3 January Letter written on behalf of the Universal House of Justice to an 1982 (ترجمه)
۱۹. الواح بعد از اقدس، ص ۵۰.
۲۰. الواح بعد از اقدس، ص ۷۳.

مرکز جهانی بهائی

اوضاع و احوال تاریخی، امر بهائی را مانند ادیان یهود و مسیحیت و اسلام با ارض اقدس ارتباط داده است و جامعه بهائی کمال حرمت و محبت منازل و سایر اماکنی را که با تبعید حضرت بهاء الله و حضرت عبدالبهاء رابطه یافته بصورت اولیّه نگهداری میکنند.

در هر سال هزاران نفر از بهائیان از همه جای عالم به حیفا و عکا میآیند تا بزیارت اماکن متبرکه نائل گردند. در هر پنج سال یکبار نیز نمایندگان جامعه‌های ملی از همه جا به حیفا میآیند تا اعضاء بیت العدل اعظم را که از نظر خود در کوه کرمل به اداره امور بین‌المللی بهائی میپردازند انتخاب نمایند.

کارمندان بیت العدل اعظم بهائیان داوطلب‌اند که از بسیاری از کشورها برای خدمت به ناحیه حیفا و عکا دعوت میشوند و در مدتهای مختلف خدمت میکنند.

مرکز جهانی بهائی: کانون جامعه بین‌المللی

حضرت بهاءالله قبل از رحلت از این عالم اشاره فرموده که مرکز جهانی امر بهائی در ناحیه حیفا و عکا در شمال کشور اسرائیل امروز باشد. این ناحیه امروز هم مرکز روحانی و هم مرکز اداری امر بهائی است.

مرقد حضرت بهاءالله و حضرت باب در این ناحیه است. مقام اعلی، مزار حضرت باب با گنبد زرینش، بر دامن کوه کرمل نشسته و روضه مبارکه حضرت بهاءالله در طرف دیگر خلیج حیفا در خارج شهر عکا است و هر دو در میان باغهای بسیار زیبا و دلگشائی قرار دارند و در نظر همه بهائیان این دو نقطه مقدس‌ترین نقاط جهانند.

مرکز اداری امر بهائی در حیفا است و مقرّ بیت العدل اعظم در جوار مقام اعلی و در وسط باغهای بشکل قوس بر کوه کرمل قرار دارد. بیت العدل اعظم هیأت حاکمه امر بهائی است و از مقرّش، و در ابنیه نزدیکش با کارمندان قریب به ۸۰۰ نفر از ۷۰ کشور، بادره امور جامعه بهائی عالم مشغول است. از شهر حیفا مبادله اخبار با جامعه‌های ملی و طرح اهداف و نقشه‌های بین‌المللی و نظارت بر برنامه‌های رفاه اقتصادی و اجتماعی و جمع‌آوری و نگهداری آمار و اداره صندوق بین‌المللی صورت میگیرد. در همان قوس کرمل بنای دارالآثار بین‌المللی نیز جای گرفته که در آن اشیاء متبرکه و نوشته‌های مربوط به حضرت باب و حضرت بهاءالله و حضرت عبدالبهاء نگهداری میشود.

در اوائل سالهای ۱۹۹۰ ساختن بناهای جدیدی که نماینده توسعه امر بهائی در سراسر عالم بود شروع گردید و در کوه کرمل حفاری برای احداث طبقات متعددی در بالا و پائین مقام اعلی و چند بنای دیگر که مرکز مؤسسات بهائی باشد آغاز شد که در خاتمه قرن بیستم به اكمال رسید.

مقام اعلی، حیفا، اسرائیل؛ آرامگاه جسد عنصری حضرت باب.

هر سال هزاران نفر از زائرین از اطراف دنیا برای عبادت به مقامات مقدّسه و زیارت اماکن متبرکه به ناحیه حیفا و عکا میآیند و زیارتشان سبب تحکیم بیشتر پیوستگی و همبستگی امر بهائی میگردد.

رفاه اجتماعی و اقتصادی

از ممتازترین خواص جامعه بهائی از لحاظ ترقیات اجتماعی و اقتصادی جنبه نظام مشورتی آن است. حضرت بهاءالله طرحی را برای تصمیم‌گیری بر اساس هم‌رأیی و توافق گروهی ابداع فرموده است و خطا نیست اگر بگوئیم هر فرد بهائی بنحوی از انحاء شاگرد مکتب مشورت است. ترقیات اجتماعی و اقتصادی در نظام بهائی اول‌بار در ایران آشکار شد که بهائیان آن کشور در اوائل قرن بیستم مدارس و درمانگاهها و سایر خدمات اجتماعی از جمله تأسیس اولین مدرسه دخترانه را در کشور تأسیس کردند.

یک مدرسه بهائی در پاناما

امروز برنامه‌های رفاه مخصوصاً در آسیا و امریکای لاتین و افریقا بسیار متعدد است و شامل مدارس درمانگاهها، کلاسهای بهداشت، برنامه‌های کشاورزی، جنگل بانی، ترک اعتیاد الکلی و خوابگاههای کودکان است و رادیوهای بهائی با برنامه‌های خدمات اجتماعی خویش نه تنها از لحاظ عملی به برنامه‌های مذکور کمک میکنند بلکه فرهنگ بومیان را نیز حرمت و ترویج مینمایند. برنامه‌های رفاه بهائی را محافل روحانی محلی پیشنهاد میکنند و از این راه برنامه‌های مذکور بر اساس شرکت عامه مردم در هر محل طرح میشود و از این راه میتوان سرّ موفقیت این برنامه‌ها را که بر پای خود ایستاده‌اند دریافت.

حضرت بهاءالله میفرماید که انسان برای پیش بردن تمدن مترقی خلق شده است.

دیدگاه بهائی نسبت بآینده چنین است که یک جامعه جهانی در صلح و آرامش بوجود آید که افراد و مجتمعاتش در رفاه و آسایش زیست نمایند و در محیطی که جامعه بسیار نگران تحولات اخلاقی و روحانی است برنامه‌های رفاه اقتصادی و اجتماعی از جمله وسائلی است که بهائیان برای تحقق آمال مذکور بکار میبرند.

جامعه جهانی بهائی که یک واحد مرکب زنده و پوینده (organic) است از پیروزمندی هائی که امروز متداول است مثلاً جهان را به جهان شمال و جهان جنوب تقسیم میکنند پا فراتر می نهند و برنامه های رفاه اجتماعی و اقتصادی بهائی در همه جا صرف نظر از درجات ترقیات مادی هر کشور اعمال میگردد زیرا بهائیان میکوشند که تعالیم حضرت بهاءالله را بر سیر تدریجی بنای تمدنی نوین انطباق بخشند و هر فرد بهائی بالقوه در این مسیر سهمی دارد.

باین ترتیب مساعی بهائی در میدان رفاه اقتصادی و اجتماعی معمولاً بر اساس ابتکارات عامه مردم ساکن در هر دهکده و شهر صورت میگیرد و چون هر یک از این برنامه ها به رشد لازم برسند تشکیلات اداری دائمی را برای خود ایجاد خواهند کرد. اما تعداد کمی از آن برنامه ها را میتوان با وسعت برنامه های پیچیده ای که سازمانهای دولتی و بین المللی با امکانات و سرمایه خود ایجاد کردند مقایسه نمود.

در یک کلاس سوادآموزی که توسط جامعه بهائی برزیل سازمان یافته، یکی از دانش آموزان مشغول خواندن شعری است که خود او سروده است.

با وجود این برنامه های بهائی امتیازش در روش و اصول برنامه های رفاهی است که در سراسر جهان بهائیان بکار گرفته‌اند نه در وسعت آن برنامه ها. فی الحقیقه برنامه های اقتصادی و اجتماعی بهائی بیان دیگری است از اینکه چگونه ایمان در عمل نمودار میشود و ابتکارات برنامه های رفاه بهائی چنان طرح شده که تمام مردم را نفع رساند نه فقط بهائیان را. در

کنون برنامه های رفاه بهائی این اصل نهفته است که بین جنبه های روحانی و عملی زندگانی بشر رابطه ای

مرکز عمرانی و رفاهی مغولستان - مؤسسه ای که با الهام از تعالیم بهائی سازمان یافته - کلاسهای آموزشی در رشته بهداشت و تغذیه و همچنین کشت نباتات ضروری ارائه می‌دهد.

ناگسستنی موجود است زیرا آرزوی بهتر ساختن جامعه و اطمینان باینکه آن آرزو برآوردنی است ناچار در اثر بیداری روح انسانی حاصل میشود و در عین حال که روشهای عملی در حل مشکلات کلید موفقیت در ابتکارات رفاهی است ولی آنچه ما را بر قیام بر خدمات اجتماعی برمیانگیزد آبیاری ریشه روحانی بشری است که قوای ضروری را برای کسب موفقیت در ترقیات حقیقی جامعه بشری احداث میکند.

بهائیان معتقدند که ترقی و پیشرفت فرد و جامعه هم به شعله وجدانی روحانی نیازمند است و هم به فانوس منابع مادی - ترقی مادی بخودی خود هدف شمرده نمیشود بلکه وسیله‌ای است برای ترقی اخلاقی و روحانی و اجتماعی.

معنای تغییر و دگرگونی آن نیست که فقط مهارت و تجربه فنی بدست آوریم بلکه مهمتر از آن ترقی کیفیات و صفات و رفتاری است که طرحهائی را برای مبادلات و فعل و انفعالات انسانی می‌آفریند.

بهائیان در دهکده‌ها و شهرهائی در اطراف جهان سعیشان بر این است که طرحی از حیات ارائه دهند که در آن امتزاج شئون روحانی و عملی مجسم شده باشد. چنین مفهومی از برنامه‌های رفاه اجتماعی مستلزم ایجاد جامعه هائی است که در آن موازین روحانی از قبیل عدل و امانت و سخاوت سبب افزایش رفاه مادی کرده و افزایش منابع و ترقی مادی بنوبه خود سبب شود که مساعی روحانی جدیدی در همبستگی و وحدت جامعه‌هائی در داخل و خارج امر بهائی مبذول گردد. حضرت بهاءالله "ترقیات عالم و مقامات امم" و آسایش عباد و صلح در جمیع بلاد را از جمله احکام و اصول الهی شمرده‌اند.

آنان که در میدان رفاه اجتماعی خدمت میکنند باین نتیجه رسیده‌اند که ایجاد و انتشار معرفت و دانش اساس و پایه ترقی اجتماعی است و تجاری را که بهائیان در این زمینه داشته‌اند مؤید آن مطلب است بنابراین برنامه رفاه اجتماعی و اقتصادی بهائی بر افزودن استعداد افراد و جامعه‌ها و مؤسسات تکیه دارد که همه آنها باید قدم بردارند و در راه رفاه روحانی و مادی خویش بکوشند. این مسیر بالا بردن استعدادها مستلزم فعالیتهای جهانی برای آموختن است که در آن بهائیان تقریباً از تمام اقوام و از درجات مختلف فرهنگی مشغولند تا روشهای علوم و اخلاقیات و روحانیات را که در تعالیم بهائی مدوّن است بر اوضاع و شرایط مخصوص محلّ خود منطبق گردانند. این اقدامات مربوط به عمل و سنجش و تعدیلهائی است که بوسیله آنها جامعه‌های محلی بتدریج توانائی تشخیص و تجربه و تحلیلشان افزایش یافته بر مقابله حوائج و نیازهای خویش توانا خواهند شد.

فعالیت‌های بهائیان در میدان رفاه بر اساس تصمیم‌گیری گروهی و اجراء گروهی از مردم عادی یک ناحیه بوده است و مشورت با تمام افراد جامعه راز موفقیت برنامه‌های رفاهی بهائی است. بکار بردن روش مشورتی غالباً سبب میشود که راه حل‌های نوینی برای حلّ مشکل جامعه و تعدیل بهتر توزیع منابع هر محل گردد و علاوه بر آن افرادی از آن جامعه را از قبیل زنان و اقلیتها که بنا به سنتهای تاریخی همیشه از شرکت در مرحله تصمیم‌گیری محروم بوده‌اند تشویق و ترغیب به مشارکت مینماید. تجربه ثابت کرده است که مشورت از وسائل ضروری‌ایست که جامعه را برای تولید برنامه‌های پایدار و تعدیل شده‌ای در اقداماتش برمیانگیزد و او را در خودکفائی و بالا بردن سطح زندگیش مساعدت میکند.

یک پروژه درخت کاری توسط دانش آموزان مدرسه بهائی ربانی در نزدیکی شهر گوالیور، هندوستان.

امری که از خود برنامه‌ها و اجرای برای وصول باهدف معینه بسیار مهمتر است تجهیز کردن مردم است که دست بدست هم دهند و با روشی نوین و باتفاق باجرء طرحی بپردازند. از نظر آئین بهائی سرچشمه قابلیت و استعدادهایی که برای بافت اجتماعی و اقتصادی و اخلاقی حیات جامعه لازم است باید هم از قلب و هم از مغز انسان باشد. با امتزاج کامل اصول روحانی در برنامه‌های رفاهی آراء و شئون عملی و ارزشهائی پدیدار میگردد که سبب ترویج اعتماد به نفس و حفظ کرامت انسانی میشود. باین ترتیب برنامه‌ها از نیاز به غیر رهائی مییابد. حضرت بهاءالله میفرماید: "انسان را بمثابة معدن که دارای احجار کریمه است مشاهده نما" و میفرماید مقصد افراد و جامعه باید چنان باشد تا اموری را که تدبیر کند که با آن بتواند جواهر و "احجار کریمه" را که در انسان مستور است استخراج نماید و هر چه افراد انسان بیشتر استعداد درونی خود را پرورش دهد جامعه آنان نیز تحوّل میپذیرد و مسیر "اصلاح عالم" نیز سرعتی بیشتر مییابد.

از این روی جامعه بهائی امیدوار است که کوششهای مختصر کنونی‌اش در راه رفاه اجتماعی و اقتصادی الگوئی را برای پرورش استعدادها که به پیشرفت معنوی و مادی منجر خواهد شد مقابل انظار جهانیان بگذارد.

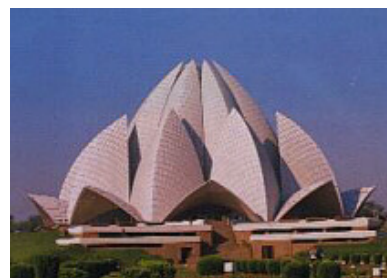
مشرق الاذکارهای بهائی

عبادتگاهها یا مشرق الاذکارهای بهائی به روی همه مردم باز است. هرچند از نظر هندسی هریک از بناها با یکدیگر مختلف هستند ولی از لحاظ معماری یک اصول کلی در آنها مراعات می‌شود- همه دارای ۹ طرف و یک تالار مرکزی گنبد مانند هستند، که همزمان از وحدت ذاتی نوع بشر و تنوع و گونه گونی آن حکایت می‌کند. برنامه های عبادتی ساده و متشکل از دعا و مناجات و تلاوت منتخبانی از آثار بهائی و کتب مقدسه ادیان مختلف جهان است. موسیقی تنها بوسیله گروه کر و بدون ساز اجرا می‌گردد.

مشرق الاذکار بهائی، آپیا، ساموآ غربی

همانطور که حضرت بهاءالله مطرح نموده‌اند، مشرق الاذکار یک مرکز و کانون روحانی برای مؤسسات وابسته مختلفی است که بمنظور خدمات علمی، بشردوستانه، آموزشی و اداری در اطراف آن بنا می‌شوند.

مشرق الاذکار بهائی، دهلی نو، هندوستان

سیدنی، استرالیا مشرق الاذکار بهائی،